

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ

**[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου
2001 για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών
κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις]**

**Το παρόν έγγραφο καταρτίστηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής
κατόπιν διαβούλευσης με το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο για αστικές
και εμπορικές υποθέσεις <http://europa.eu.int/civiljustice>**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

I. Εισαγωγή

II. Στόχοι του κανονισμού

III. Πεδίο εφαρμογής του κανονισμού

IV. Δικαστήρια και αρχές

V. Μέθοδοι διεξαγωγής αποδείξεων

A. Οι δύο μέθοδοι

B. Παραγγελία από το αιτούν δικαστήριο στο αρμόδιο δικαστήριο (άρθρα 4 – 16)

α) Διαβίβαση της παραγγελίας

α1) Τύπος και περιεχόμενο

α2) Ειδικές παραγγελίες

α3) Μέσα ταχείας διαβίβασης της παραγγελίας και άλλων κοινοποιήσεων

α4) Γλώσσες

α5) Απαλλαγή της παραγγελίας από επικύρωση

β) Παραλαβή της παραγγελίας

β1) Αποδεικτικό παραλαβής

β2) Ελλιπής παραγγελία

γ) Διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο εκτελέσεως

- γ1) Προθεσμία
  - γ2) Νομοθεσία που εφαρμόζεται για την εκτέλεση της παραγγελίας (άρθρο 10)
  - γ3) Μέτρα καταναγκασμού
  - γ4) Εκτέλεση της παραγγελίας με την παρουσία και τη συμμετοχή των διαδίκων ή των εντεταλμένων του αιτούντος δικαστηρίου
- δ) Άρνηση εκτελέσεως μιας παραγγελίας
- δ1) Δικαίωμα ή υποχρέωση ενός προσώπου να αρνηθεί να καταθέσει
  - δ2) Διάφοροι λόγοι άρνησης
  - δ3) Μη εξαίρεση για λόγους δημόσιας τάξης
  - δ4) Συνέπειες άρνησης
- ε) Κοινοποίηση καθυστέρησης ή άρνησης από το δικαστήριο εκτελέσεως
- στ) Διαδικασία μετά την εκτέλεση της παραγγελίας

Γ. Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων από το αιτούν δικαστήριο (άρθρο 17)

Δ. Κανόνες σχετικά με την εφαρμογή σύγχρονων τηλεπικοινωνιακών μέσων

Παράρτημα I : Μέθοδοι διεξαγωγής αποδείξεων

Παράρτημα II : Παραγγελία στο αρμόδιο δικαστήριο

Παράρτημα III : Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων (άρθρο 17)

Παράρτημα IV : Τυποποιημένα έντυπα (Παράρτημα)

I. Εισαγωγή

1. Συχνά δεν αρκεί να υπάρχει αξίωση για να **κερδηθεί** μια υπόθεση, επειδή ο αντίδικος αμφισβητεί τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αξίωση. Ως εκ τούτου, είναι συνήθως σημαντικό να προσκομίζονται αποδεικτικά στοιχεία στο δικαστήριο, προκειμένου να **αποδεικνύεται** η αξίωση. Για το σκοπό αυτό, μπορεί να χρειάζεται να διεξαχθούν αποδείξεις σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο εκδικάζεται ή μπορεί να εκδικασθεί η υπόθεση. Για παράδειγμα, μπορεί να πρέπει να **ληφθούν** καταθέσεις μαρτύρων σε άλλα κράτη μέλη, ή το δικαστήριο να πρέπει να επισκεφθεί τον τόπο του συμβάντος ο οποίος βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος.

2. Πριν από το 2004 δεν υπήρχε δεσμευτική νομική πράξη μεταξύ όλων των κρατών μελών σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων. Το 2001 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («κανονισμός»), ο οποίος θεσπίζει διαδικαστικούς κανόνες προκειμένου να διευκολύνεται η διεξαγωγή αποδείξεων σε άλλο κράτος μέλος. Ο κανονισμός εφαρμόζεται σε ολόκληρη την Ένωση, με εξαίρεση τη Δανία, από την 1^η Ιανουαρίου 2004. Μεταξύ των σχετικών κρατών μελών αντικαθιστά τη σύμβαση της Χάγης του 1970.

Ο κανονισμός και όλες οι σχετικές πληροφορίες για την εφαρμογή του διατίθενται στον ευρωπαϊκό δικαστικό άτλαντα για αστικές υποθέσεις, στον ακόλουθο δικτυακό τόπο:

http://europa.eu.int/comm/justice_home/judicialatlascivil/html/takingevinformation_en.htm

II. Στόχοι του κανονισμού

3. Συχνά ένα δικαστήριο σε ένα κράτος μέλος, το οποίο αναλαμβάνει να εκδικάσει μια αστική ή εμπορική υπόθεση, πρέπει να διεξαγάγει αποδείξεις σε άλλο κράτος μέλος.

4. Πρωταρχικός στόχος του κανονισμού είναι να εκτελούνται ταχέως οι παραγγελίες διεξαγωγής αποδείξεων. Η αποτελεσματικότητα των νομικών διαδικασιών στις αστικές ή εμπορικές υποθέσεις απαιτεί την άμεση και με τον ταχύτερο δυνατό τρόπο διαβίβαση και εκτέλεση των παραγγελιών διεξαγωγής αποδείξεων μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διεξαγωγή αποδείξεων, ο κανονισμός προβλέπει επίσης τη δυνατότητα το δικαστήριο ενός κράτους μέλους να διεξάγει αποδείξεις απευθείας σε άλλο κράτος μέλος.

III. Πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και σχέση με τις διεθνείς συμφωνίες

5. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1, ο κανονισμός ισχύει σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις όταν το δικαστήριο ενός κράτους μέλους παραγγέλλει, σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας:

- στο αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους τη διεξαγωγή αποδείξεων, ή
- τη διεξαγωγή αποδείξεων απευθείας σε άλλο κράτος μέλος.

Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού προβλέπει ότι δεν επιτρέπεται παραγγελία για τη διεξαγωγή αποδείξεων, εάν οι αποδείξεις δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε δικαστικές υποθέσεις που έχουν ήδη αρχίσει να εκδικάζονται ή πρόκειται να εκδικασθούν.

6. Συνεπώς, υπάρχουν τέσσερις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του κανονισμού. Εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- παραγγελίες διεξαγωγής αποδείξεων·
- αποδείξεις που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε δικαστικές υποθέσεις που έχουν ήδη αρχίσει να εκδικάζονται ή πρόκειται να εκδικασθούν·
- αστικές ή εμπορικές υποθέσεις·
- από το δικαστήριο ενός κράτους μέλους.

7. Η έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» είναι μια αυτόνομη έννοια του κοινοτικού δικαίου η οποία πρέπει να ερμηνεύεται με βάση του στόχους του κανονισμού και της συνθήκης ΕΚ και ιδίως σύμφωνα με το άρθρο 65. Το Δικαστήριο

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει δώσει, σε διάφορες περιπτώσεις, ερμηνείες της¹. Ο κανονισμός ισχύει σε όλες τις αστικές και εμπορικές διαδικασίες, ανεξάρτητα από τη φύση του δικαστηρίου εκδίκασης. Για παράδειγμα, ισχύει σε διαφορές που βασίζονται στο αστικό και εμπορικό δίκαιο, στη νομοθεσία περί καταναλωτών, στη νομοθεσία σχετικά με την απασχόληση και ακόμη και στη νομοθεσία περί ανταγωνισμού, όταν πρόκειται για ιδιωτικές διαδικασίες. Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού περιλαμβάνει υποθέσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού των Βρυξελλών², όπως υποθέσεις που σχετίζονται με το καθεστώς ή τη νομική ικανότητα φυσικών προσώπων, δικαιώματα ιδιοκτησίας λόγω γάμου, διαθήκης και κληρονομιάς· πτωχεύσεις, πτωχευτικούς συμβιβασμούς και άλλες ανάλογες διαδικασίες.

8. Η έννοια «αποδείξεις» δεν ορίζεται στον κανονισμό. Περιλαμβάνει π.χ. την εξέταση των μαρτύρων, των διαδίκων, των πραγματογνωμόνων, την εξέταση εγγράφων, τις επαληθεύσεις, την τεκμηρίωση των γεγονότων, τις πραγματογνωμοσύνες σχετικά με τις συνθήκες διαβίωσης οικογενειών ή παιδιών.

9. Δεν υπάρχει ορισμός της έννοιας «δικαστήριο» στον κανονισμό. **Εντούτοις**, θα πρέπει να δοθεί μια ευρεία ερμηνεία, συμπεριλαμβάνοντας, συνεπώς, όλες τις αρχές των κρατών μελών με δικαιοδοσία στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού³. Η έννοια «δικαστήριο» δεν καλύπτει τα διαιτητικά δικαστήρια.

10. Η παραγγελία γίνεται μόνο προκειμένου να διεξαχθούν αποδείξεις οι οποίες προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε δικαστικές υποθέσεις που έχουν ήδη αρχίσει να εκδικάζονται ή πρόκειται να εκδικασθούν. **Περιλαμβάνεται εν προκειμένω η συντηρητική απόδειξη**, π.χ. αν χρειάζεται να διεξαχθούν αποδείξεις οι οποίες δεν θα

---

¹ Βλέπε π.χ. 14 Οκτωβρίου 1976, 29/76, *LTU κατά Eurocontrol*, Συλλογή, 1541· 16 Δεκεμβρίου 1980, 814/79, *Ruffler*, Συλλογή 3807· 21 Απριλίου 1993, C-172/91 *Sontag*, Συλλογή I-1963· 14 Νοεμβρίου 2002, C-271/00, *Steenbergen κατά Baten*.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

³ Βλέπε εν προκειμένω, για παράδειγμα, τον ορισμό «δικαστήριο» στο άρθρο 2 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000.

ήταν αργότερα διαθέσιμες.

11. Ο κανονισμός προβλέπει στο άρθρο 21 παράγραφος 1 ότι υπερισχύει, ως προς το πεδίο εφαρμογής του, των διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή συμβάσεις που έχουν συναφθεί από τα κράτη μέλη και ειδικότερα στη σύμβαση της Χάγης της 18^{ης} Μαρτίου 1970 για τη λήψη μαρτυρικών αποδείξεων στην αλλοδαπή σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που είναι μέρη αυτών των συμβάσεων.

12. **Εντούτοις**, ο κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να συνάπτουν επιμέρους συμφωνίες ή συμβάσεις μεταξύ δύο ή περισσότερων εξ αυτών, προκειμένου να διευκολύνεται η διεξαγωγή αποδείξεων, εφόσον συνάδουν προς τον κανονισμό (άρθρο 21 παράγραφος 2).

IV. Δικαστήρια και αρχές

13. Ο κανονισμός προβλέπει διάφορα δικαστήρια και αρχές:

- Το **αιτούν δικαστήριο** (άρθρο 2) είναι το δικαστήριο στο οποίο η υπόθεση έχει αρχίσει να εκδικάζεται ή πρόκειται να εκδικασθεί.
- Το **δικαστήριο εκτελέσεως** (άρθρο 2) είναι το αρμόδιο δικαστήριο ενός άλλου κράτους μέλους το οποίο διεξάγει τις αποδείξεις.
- Το **κεντρικό όργανο** (άρθρο 3 παράγραφος 1) παρέχει πληροφορίες στα δικαστήρια και επιλύει τις δυσχέρειες που μπορεί να προκύψουν σε σχέση με μια παραγγελία. Το κεντρικό όργανο διαβιβάζει περαιτέρω, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μετά από αίτηση αιτούντος δικαστηρίου, παραγγελία στο αρμόδιο δικαστήριο. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω (§ 4), η αποτελεσματικότητα μιας δικαστικής διαδικασίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις απαιτεί την άμεση και με τον ταχύτερο δυνατό τρόπο διαβίβαση και εκτέλεση των παραγγελιών διεξαγωγής αποδείξεων μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών. Συνεπώς,

μια παραγγελία διαβιβάζεται από το κεντρικό όργανο μόνο κατ' εξαίρεση.

- Η **αρμόδια αρχή** (άρθρο 3 παράγραφος 3) επιφορτίζεται με τη λήψη των αποφάσεων επί παραγγελιών σύμφωνα με το άρθρο 17. Το κεντρικό όργανο μπορεί να οριστεί ως η αρμόδια αρχή.

V. Μέθοδοι διεξαγωγής αποδείξεων

A. Οι δύο μέθοδοι

14. Το κεφάλαιο II του κανονισμού περιλαμβάνει τους κανόνες σχετικά με τη διαβίβαση και την εκτέλεση των παραγγελιών. Όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, ο κανονισμός προβλέπει δύο μεθόδους διεξαγωγής αποδείξεων (βλέπε παράρτημα I):

- διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο εκτελέσεως, κατόπιν παραγγελίας η οποία διαβιβάζεται απευθείας από το αιτούν δικαστήριο στο δικαστήριο εκτελέσεως (βλέπε Β. κατωτέρω)·
- απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων από το αιτούν δικαστήριο (βλέπε Γ. κατωτέρω)

Οι δύο μέθοδοι διακρίνονται σε σχέση με το ποιο δικαστήριο έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων **(στην πρώτη περίπτωση είναι το δικαστήριο εκτελέσεως, ενώ στη δεύτερη περίπτωση είναι το αιτούν δικαστήριο)**. Μια επιπλέον διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι στην περίπτωση της απευθείας διεξαγωγής αποδείξεων απαιτείται άδεια από το κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να διεξαχθούν οι αποδείξεις. Και στις δύο περιπτώσεις οι αποδείξεις μπορούν να διεξαχθούν με τοπικά μέσα και με μέσα εξ αποστάσεως (όπως με βιντεοσυνδιάσκεψη). Όταν, π.χ., καταθέτει ένας μάρτυρας, ο σχετικός παράγοντας για τη διάκριση των δύο μεθόδων είναι ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για τη διεξαγωγή αποδείξεων. **Εντούτοις**, πρέπει να σημειωθεί ότι και στις δύο περιπτώσεις ο κανονισμός προβλέπει ότι το δικαστήριο που δεν έχει την αρμοδιότητα της διεξαγωγής αποδείξεων μπορεί να λάβει μέρος σ' αυτήν (βλέπε άρθρα 12 και 17 παράγραφος 4). Αυτό μπορεί ακόμη και να σημαίνει ότι το δικαστήριο το οποίο δεν έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων, αλλά λαμβάνει μέρος σ' αυτήν, μπορεί να υποβάλει ερωτήσεις κατά την εξέταση ενός μάρτυρα, εάν το δικαστήριο που έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων συμφωνεί.

B. Παραγγελία από το αιτούν δικαστήριο στο αρμόδιο δικαστήριο (άρθρα 4 – 16)

a) Διαβίβαση της παραγγελίας

a1) Τύπος και περιεχόμενο

15. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 θέτει τους κανόνες σχετικά με τον τύπο και το περιεχόμενο για τη διαβίβαση της παραγγελίας (βλέπε επίσης παράρτημα II). Η παραγγελία γίνεται με τη χρήση του εντύπου A. Το έντυπο μπορεί να συμπληρωθεί ηλεκτρονικά στον ακόλουθο δικτυακό τόπο:

http://europa.eu.int/comm/justice_home/judicialatlascivil/html/te_filling_en.htm

Περιλαμβάνει τις ακόλουθες λεπτομέρειες:

- (α) το αιτούν δικαστήριο και, ενδεχομένως, το δικαστήριο εκτελέσεως·
ο κατάλογος των αρμόδιων δικαστηρίων καθώς και των εδαφικών αρμοδιοτήτων τους διατίθεται σε εγχειρίδιο στον ευρωπαϊκό δικαστικό άτλαντα για τις αστικές υποθέσεις:
http://europa.eu.int/comm/justice_home/judicialatlascivil/html/te_documents_en.htm
- (β) το όνομα και τη διεύθυνση των διαδίκων και, ενδεχομένως, των εκπροσώπων τους·
- (γ) τη φύση και το αντικείμενο της υπόθεσης, καθώς και σύντομη παρουσίαση του ιστορικού της·
προς συμπλήρωση αυτής της διάταξης, θα ήταν ίσως χρήσιμο να συμπεριληφθεί περίληψη των γεγονότων, η νομική βάση της αξίωσης, σύντομη παρουσίαση του περιεχομένου της υπόθεσης και η σχέση των αποδείξεων με το εν λόγω περιεχόμενο (παράγραφος 11 του εντύπου A)·
- (δ) την περιγραφή της παραγγελθείσας διεξαγωγής αποδείξεων·

(ε) σε περίπτωση παραγγελίας εξέτασης προσώπων:

- το όνομα και τη διεύθυνση των προσώπων τα οποία καλούνται να εξεταστούν,
- τις ερωτήσεις οι οποίες πρόκειται να τεθούν στα πρόσωπα τα οποία καλούνται να εξεταστούν ή το ιστορικό της υπόθεσης για την οποία καλούνται να καταθέσουν,
- ενδεχομένως, μνεία ότι υφίσταται δικαίωμα αρνήσεως μαρτυρίας σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου,
- ενδεχομένως, το αίτημα να διεξαχθεί η κατάθεση ενόρκως ή με διαβεβαίωση και, ενδεχομένως, ο σχετικός τύπος της διαβεβαίωσης,
- ενδεχομένως, κάθε άλλη πληροφορία την οποία θεωρεί αναγκαία το αιτούν δικαστήριο.

α2) Ειδικές παραγγελίες

16. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ) προβλέπει ότι όταν η παραγγελία αφορά την εξέταση εγγράφων, περιλαμβάνει τις λεπτομέρειές τους.

17. Εάν το αιτούν δικαστήριο έχει ζητήσει την εκτέλεση της παραγγελίας σύμφωνα με ειδική διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία του, χρησιμοποιεί το έντυπο Α με αυτή την ένδειξη **[άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)]**. Όπως ορίζεται στην παράγραφο 13 του εντύπου Α, οι λεπτομέρειες και επεξήγηση της ειδικής διαδικασίας πρέπει να περιγράφονται σε παράρτημα του εντύπου. Η ειδική διαδικασία μπορεί π.χ. να καλύπτει τον τρόπο με τον οποίο καταχωρίζονται οι αποδείξεις ή τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εξεταστεί ένας μάρτυρας ή καταθέτουν οι διάδικοι ή ορίζεται και καταθέτει ένας πραγματογνώμονας ή εξετάζονται τα έγγραφα κ.λπ.

18. Εάν το αιτούν δικαστήριο έχει ζητήσει από το δικαστήριο εκτελέσεως να χρησιμοποιήσει τηλεπικοινωνιακές τεχνολογίες για τη διεξαγωγή αποδείξεων, ιδίως να χρησιμοποιήσει βιντεοσυνδιασκέψεις και τηλεσυνδιασκέψεις, το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) προβλέπει ότι η παραγγελία περιλαμβάνει αυτό το αίτημα (χρήση του

εντύπου Α).

α3) Μέσα ταχείας διαβίβασης της παραγγελίας και άλλων κοινοποιήσεων

19. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού, οι παραγγελίες και οι κοινοποιήσεις διαβιβάζονται με τον ταχύτερο δυνατό τρόπο τον οποίο έχει δηλώσει ότι μπορεί να αποδεχθεί το κράτος μέλος της εκτέλεσης. Οι σχετικές κοινοποιήσεις των κρατών μελών είναι διαθέσιμες στον **Ευρωπαϊκό Δικαστικό Άτλαντα** για τις αστικές υποθέσεις. Η διαβίβαση μπορεί να γίνεται με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, εφόσον το περιεχόμενο του παραλαμβανόμενου εγγράφου είναι ταυτόσημο προς το περιεχόμενο του αποσταλθέντος εγγράφου και όλες οι εμπεριεχόμενες πληροφορίες είναι ευανάγνωστες.

α4) Γλώσσες

20. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού, η παραγγελία και οι κοινοποιήσεις συντάσσονται

- στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτελέσεως·
- ή, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι πλείονες, στην επίσημη ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί η διεξαγωγή των αποδείξεων,
- ή σε άλλη γλώσσα την οποία έχει δηλώσει ως αποδεκτή το κράτος μέλος εκτελέσεως.

Τα έγγραφα τα οποία το αιτούν δικαστήριο θεωρεί απαραίτητα για την εκτέλεση της παραγγελίας συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η παραγγελία.

21. Ο κατάλογος της επίσημης γλώσσας ή γλωσσών, εκτός από τη δική τους, την οποία έχουν δηλώσει τα κράτη μέλη ως αποδεκτή σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 22 παράγραφος 4 για τη συμπλήρωση των εντύπων, διατίθενται στον **Άτλαντα**.

α5) Απαλλαγή της παραγγελίας από επικύρωση

22. Η παραγγελία καθώς και όλα τα συνημμένα έγγραφα αυτής δεν χρειάζονται επικύρωση ή άλλη ισοδύναμη διατύπωση (άρθρο 4 παράγραφος 2).

β) Παραλαβή της παραγγελίας

β1) Αποδεικτικό παραλαβής

23. Το αρμόδιο δικαστήριο εκτελέσεως αποστέλλει στο αιτούν δικαστήριο εντός 7 ημερών από την παραλαβή της παραγγελίας αποδεικτικό παραλαβής, χρησιμοποιώντας το έντυπο Β του παραρτήματος (άρθρο 7 παράγραφος 1).

24. Εάν η παραγγελία δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις γλώσσας (άρθρο 5) ή διαβίβασης (άρθρο 6), τότε το δικαστήριο εκτελέσεως περιλαμβάνει αντίστοιχη μνεία στο αποδεικτικό παραλαβής.

25. Εάν η εκτέλεση παραγγελίας η οποία πληροί τις γλωσσικές προϋποθέσεις δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου στο οποίο διαβιβάστηκε, το δικαστήριο αυτό διαβιβάζει την παραγγελία στο κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους του και ενημερώνει σχετικά το αιτούν δικαστήριο (χρησιμοποιώντας την παράγραφο 14 του εντύπου Α).

β2) Ελλιπής παραγγελία

26. Υπάρχουν δύο περιπτώσεις στις οποίες μια παραγγελία δεν μπορεί να εκτελεστεί διότι είναι ελλιπής.

27. Πρώτον, εάν η παραγγελία δεν περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 4 (άρθρο 8 παράγραφος 1). Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο εκτελέσεως ενημερώνει σχετικά το αιτούν δικαστήριο αμελλητί και το αργότερο εντός 30 ημερών από την παραλαβή της παραγγελίας, χρησιμοποιώντας το έντυπο Γ, και το

καλεί να του διαβιβάσει τα ελλείποντα στοιχεία τα οποία πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ακριβέστερα.

28. Δεύτερον, εάν απαιτείται εγγύηση ή προκαταβολή (άρθρο 8 παράγραφος 2).

- Η εκτέλεση μιας παραγγελίας, σύμφωνα με το άρθρο 10, δεν τεκμηριώνει αξίωση επιστροφής τελών ή εξόδων (άρθρο 18 παράγραφος 1). Υπάρχει εξαίρεση όσον αφορά τα ποσά που καταβλήθηκαν ως αμοιβή σε πραγματογνώμονες και διερμηνείς και τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν κατά την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφοι 3 και 4.
- Αν απαιτείται η γνώμη εμπειρογνώμονος, το δικαστήριο εκτελέσεως δύναται, πριν εκτελέσει την παραγγελία, να ζητήσει από το αιτούν δικαστήριο επαρκή εγγύηση ή προκαταβολή των εξόδων της παραγγελίας (άρθρο 18 παράγραφος 3). Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η εγγύηση ή η προκαταβολή δεν αποτελεί όρο εκτέλεσης της παραγγελίας.
- Εάν απαιτείται εγγύηση ή προκαταβολή, το δικαστήριο εκτελέσεως ενημερώνει το αιτούν δικαστήριο χωρίς καθυστέρηση (και το αργότερο εντός 30 ημερών από την παραλαβή της αιτήσεως), χρησιμοποιώντας το έντυπο Γ, και του γνωστοποιεί πώς πρέπει να πραγματοποιηθεί η εγγύηση ή η προκαταβολή. Το δικαστήριο της εκτελέσεως αποστέλλει, χρησιμοποιώντας το έντυπο Δ, αποδεικτικό παραλαβής της εγγύησης ή της προκαταβολής χωρίς καθυστέρηση (και το αργότερο εντός 10 ημερών από την παραλαβή της εγγύησης ή της προκαταβολής) (άρθρο 8 παράγραφος 2).

γ) Διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο εκτελέσεως

γ1) Προθεσμία

29. Εάν η παραγγελία είναι πλήρης και μπορεί να εκτελεστεί, το άρθρο 10 παράγραφος 1 προβλέπει ότι το δικαστήριο εκτελέσεως εκτελεί την παραγγελία αμελητί και το αργότερο εντός 90 ημερών από την παραλαβή της.

30. Εάν η παραγγελία δεν μπορεί να εκτελεστεί διότι δεν περιέχει όλα τα

απαιτούμενα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 4 ή δεν πληροί τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6, η προθεσμία του άρθρου 10 αρχίζει να τρέχει όταν το δικαστήριο εκτελέσεως παραλάβει την παραγγελία δεόντως συμπληρωμένη (άρθρο 9).

31. Εάν το δικαστήριο εκτελέσεως, πριν εκτελέσει την παραγγελία, έχει ζητήσει από το αιτούν δικαστήριο επαρκή εγγύηση ή προκαταβολή των εξόδων της παραγγελίας, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3, η εν λόγω προθεσμία αρχίζει να τρέχει μόνον όταν καταβληθεί η εγγύηση ή η προκαταβολή.

γ2) Νομοθεσία που εφαρμόζεται για την εκτέλεση της παραγγελίας

32. Γενικά, το δικαστήριο εκτελέσεως εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του (άρθρο 10 παράγραφος 2). **Εντούτοις**, μπορεί να εκτελέσει την παραγγελία σύμφωνα με ειδική διαδικασία προβλεπόμενη από το δίκαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου, εάν το αιτούν δικαστήριο το ζητήσει σύμφωνα με την παράγραφο 13 του εντύπου Α (βλέπε παράγραφο 15 ανωτέρω). Εάν το δικαστήριο εκτελέσεως έχει οποιαδήποτε αμφιβολία όσον αφορά τη ζητούμενη ειδική διαδικασία, μπορούν να ζητηθούν πρόσθετες πληροφορίες χρησιμοποιώντας το έντυπο Γ.

33. **Εντούτοις**, εάν η εν λόγω διαδικασία του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου δεν συνάδει προς το δίκαιο του κράτους μέλους του δικαστηρίου εκτελέσεως ή λόγω μειζόνων πρακτικών δυσκολιών, το δικαστήριο εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί να συμμορφωθεί προς μια τέτοια διαδικασία (άρθρο 10 παράγραφος 3). Μια διαδικασία μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν συνάδει προς το δίκαιο του κράτους μέλους του δικαστηρίου εκτελέσεως εάν αντιτίθεται προς τις θεμελιώδεις αρχές του εν λόγω δικαίου. Και στις δύο περιπτώσεις, το δικαστήριο εκτελέσεως ενημερώνει σχετικώς το αιτούν δικαστήριο χρησιμοποιώντας το έντυπο Ε.

γ3) Μέτρα καταναγκασμού

34. Η νομοθεσία που εφαρμόζεται για τα μέτρα καταναγκασμού όσον αφορά την εκτέλεση μιας παραγγελίας καθορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του

δικαστηρίου εκτελέσεως στο βαθμό κατά τον οποίο προβλέπει την εκτέλεση μιας παραγγελίας των εθνικών αρχών του εν λόγω κράτους μέλους ή ενός διαδίκου προς τον ίδιο σκοπό (άρθρο 13). Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων (βλέπε παραγράφους 50 - 55) μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σε εθελοντική βάση, χωρίς τη λήψη μέτρων καταναγκασμού (άρθρο 17 παράγραφος 2).

γ4) Εκτέλεση της παραγγελίας με την παρουσία και τη συμμετοχή των διαδίκων ή των εντεταλμένων του αιτούντος δικαστηρίου

35. Εφόσον προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου, οι διάδικοι και, ενδεχομένως, οι εκπρόσωποί τους, έχουν δικαίωμα να παρίστανται κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων από το δικαστήριο εκτελέσεως (άρθρο 11 παράγραφος 1).

36. Οι **εκπρόσωποι** του αιτούντος δικαστηρίου δικαιούνται να παραστούν στη διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο εκτελέσεως, εφόσον τούτο συμβιβάζεται με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου (άρθρο 12 παράγραφος 1).

37. Ως «εντεταλμένοι» του αιτούντος δικαστηρίου νοούνται τα μέλη του δικαστικού προσωπικού που ορίστηκαν από το αιτούν δικαστήριο, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του, ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, όπως ένας πραγματογνώμων, που ορίστηκε από το εν λόγω δικαστήριο.

38. Το αιτούν δικαστήριο ενημερώνει στην παραγγελία του (έντυπο A) το δικαστήριο εκτελέσεως ότι οι διάδικοι και, ενδεχομένως, οι εκπρόσωποί τους πρόκειται να παρίστανται και ότι έχει ζητηθεί, ενδεχομένως, η συμμετοχή τους. Η ενημέρωση αυτή μπορεί επίσης να γίνει σε οποιαδήποτε άλλη πρόσφορη στιγμή (άρθρα 11 παράγραφος 2 και 12 παράγραφος 3).

39. Εάν ζητείται η συμμετοχή των διαδίκων ή των εκπροσώπων τους ή των εντεταλμένων του αιτούντος δικαστηρίου στη διεξαγωγή των αποδείξεων, το

δικαστήριο εκτελέσεως ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτοί μπορούν να συμμετάσχουν, εκτός εάν η εν λόγω διαδικασία δεν συνάδει προς το δίκαιο του κράτους μέλους τους δικαστηρίου εκτελέσεως ή λόγω μειζόνων πρακτικών δυσκολιών (άρθρα 11 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 4 και 10 παράγραφος 3).

40. Σε περίπτωση αποδοχής, **αυτής της διαδικασίας**, το δικαστήριο εκτελέσεως γνωστοποιεί στους διαδίκους και, ενδεχομένως, στους εκπροσώπους τους ή στο αιτούν δικαστήριο το χρόνο και τον τρόπο της διεξαγωγής αποδείξεων και, ενδεχομένως, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτοί μπορούν να συμμετάσχουν, χρησιμοποιώντας τα έντυπα Ε και ΣΤ (άρθρα 11 παράγραφος 4 και 12 παράγραφος 5).

41. Το δικαστήριο εκτελέσεως έχει, εν πάση περιπτώσει, τη δυνατότητα να ζητήσει από τους διαδίκους και, ενδεχομένως, από τους εκπροσώπους τους να παραστούν ή να συμμετάσχουν στη διεξαγωγή των αποδείξεων, εφόσον η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους του (άρθρο 11 παράγραφος 5).

δ) Άρνηση εκτελέσεως μιας παραγγελίας

δ1) Δικαίωμα ή υποχρέωση ενός προσώπου να αρνηθεί να καταθέσει

42. Το άρθρο 14 προβλέπει ότι μια παραγγελία εξέτασης προσώπου δεν εκτελείται εάν το εν λόγω πρόσωπο επικαλείται:

- δικαίωμα να αρνηθεί να καταθέσει, ή
- μια απαγόρευση να καταθέσει.

Το πρόσωπο μπορεί να επικαλεστεί:

- το δίκαιο του κράτους μέλους του δικαστηρίου εκτέλεσης, ή
- το δίκαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, το δικαίωμα δηλώνεται στην παραγγελία ή, εφόσον απαιτείται, έχει βεβαιωθεί από το αιτούν δικαστήριο ύστερα από αίτημα του δικαστηρίου εκτελέσεως.

δ2) Διάφοροι λόγοι άρνησης

43. Δεδομένου ότι ο κανονισμός έχει ως σκοπό να διευκολύνει τη διεξαγωγή

αποδείξεων σε διασυννοριακές υποθέσεις, η άρνηση μιας παραγγελίας πρέπει να είναι απολύτως κατ' εξαίρεση. Εάν και κατά πόσο θα ασκηθεί έφεση σε περίπτωση άρνησης είναι θέμα της εθνικής νομοθεσίας. Οι λόγοι άρνησης είναι αυστηρά περιορισμένοι. Η εκτέλεση μιας παραγγελίας μπορεί να μη γίνει δεκτή μόνον εφόσον:

- η παραγγελία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (άρθρο 1)· ή
- η εκτέλεση της παραγγελίας δεν εμπίπτει στο πεδίο της δικαστικής αρμοδιότητας του δικαστηρίου εκτελέσεως [άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β)]· ή
- το αιτούν δικαστήριο δεν ικανοποίησε το αίτημα του δικαστηρίου εκτέλεσης για συμπλήρωση της παραγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 8 εντός 30 ημερών αφότου το δικαστήριο εκτέλεσης κάλεσε το αιτούν δικαστήριο να συμπληρώσει την παραγγελία· ή
- η εγγύηση ή η προκαταβολή που ζητήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 δεν πραγματοποιήθηκε εντός 60 ημερών μετά το σχετικό αίτημα του δικαστηρίου εκτελέσεως.

44. Πρέπει να σημειωθεί ότι το δικαστήριο εκτελέσεως δεν επιτρέπεται να αρνηθεί την εκτέλεση εκ μόνου του λόγου ότι κατά τη νομοθεσία του κράτους μέλους του ένα δικαστήριο του κράτους αυτού έχει αποκλειστική αρμοδιότητα επί του επιδίκου αντικειμένου ή διότι η νομοθεσία του κράτους μέλους δεν δέχεται δικαίωμα προσφυγής επί του αντικειμένου αυτού (άρθρο 14 παράγραφος 3).

δ3) Μη εξαίρεση για λόγους δημόσιας τάξης

45. Εκτός από τις ανωτέρω εξαιρέσεις, το δικαστήριο εκτελέσεως δεν μπορεί να επικαλεστεί εξαίρεση για λόγους δημόσιας τάξης (“*ordre public*”) προκειμένου να αιτιολογήσει την άρνηση της διεξαγωγής αποδείξεων.

δ4) Συνέπειες άρνησης

46. Σε περίπτωση άρνησης εκτελέσεως της παραγγελίας για έναν από τους λόγους οι οποίοι μνημονεύονται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, το δικαστήριο εκτελέσεως το γνωρίζει στο αιτούν δικαστήριο εντός 60 ημερών αφότου παραλάβει την παραγγελία,

χρησιμοποιώντας το έντυπο Η (άρθρο 14 παράγραφος 4).

ε) Κοινοποίηση καθυστέρησης ή άρνησης από το δικαστήριο εκτελέσεως

47. Εάν το δικαστήριο εκτελέσεως αδυνατεί να εκτελέσει την παραγγελία εντός 90 ημερών από την παραλαβή της, το γνωρίζει στο αιτούν δικαστήριο, χρησιμοποιώντας το έντυπο Ζ. Εκθέτει τους σχετικούς λόγους της καθυστέρησης, καθώς και το χρονικό διάστημα το οποίο κατά την κρίση του δικαστηρίου εκτελέσεως είναι αναγκαίο για την εκτέλεση της παραγγελίας (άρθρο 15).

48. Εάν ζητήθηκε από το δικαστήριο εκτελέσεως να χρησιμοποιήσει τηλεπικοινωνιακές τεχνολογίες κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων, ιδίως βιντεοσυνδιασκέψεις και τηλεσυνδιασκέψεις σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4, **και το δικαστήριο** εκτελέσεως δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο αίτημα αυτό για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 4 δεύτερη περίπτωση, ενημερώνει σχετικώς το αιτούν δικαστήριο χρησιμοποιώντας το έντυπο Ε.

στ) Διαδικασία μετά την εκτέλεση της παραγγελίας

49. Αφού το δικαστήριο εκτελέσεως εκτελέσει την παραγγελία, διαβιβάζει αμελλητί στο αιτούν δικαστήριο τα δικόγραφα **που πιστοποιούν την** εκτέλεση της παραγγελίας και ενδεχομένως επιστρέφει τα έγγραφα που έλαβε από το αιτούν δικαστήριο. Στα δικόγραφα επισυνάπτεται αποδεικτικό εκτέλεσης σύμφωνα με το έντυπο Η (άρθρο 16).

Γ. Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων από το αιτούν δικαστήριο (άρθρο 17)

50. Ο κανονισμός επιτρέπει στο δικαστήριο ενός κράτους μέλους να διεξαγάγει αποδείξεις απευθείας σε άλλο κράτος μέλος. Το άρθρο 17 του κανονισμού καθορίζει τις προϋποθέσεις και τα όρια αυτής της μεθόδου διεξαγωγής αποδείξεων (βλέπε παράρτημα ΙΙΙ).

51. Η διαδικασία που εφαρμόζεται είναι η ακόλουθη: το δικαστήριο το οποίο ζητεί να

διεξαχθούν αποδείξεις απευθείας σε άλλο κράτος μέλος υποβάλλει παραγγελία στο προβλεπόμενο από το άρθρο 3 παράγραφος 3 κεντρικό όργανο ή αρμόδια αρχή του κράτους αυτού, χρησιμοποιώντας το έντυπο Θ (άρθρο 17 παράγραφος 1). Εντός 30 ημερών από την παραλαβή της παραγγελίας, το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως ενημερώνουν το αιτούν δικαστήριο κατά πόσον η παραγγελία αυτή έγινε αποδεκτή και, ενδεχομένως, τους όρους βάσει των οποίων θα γίνει η διεξαγωγή αυτή σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους τους, χρησιμοποιώντας το έντυπο Ι (άρθρο 17 παράγραφος 4).

52. Ειδικότερα, το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή μπορεί να αναθέσει σε δικαστήριο του κράτους μέλους του να λάβει μέρος στη διεξαγωγή των αποδείξεων προκειμένου να διασφαλιστεί ο ορθή εφαρμογή του άρθρου 17 και ιδίως των προϋποθέσεων του άρθρου 17 παράγραφος 4.

53. Το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή του κράτους εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί την απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων μόνον εάν (άρθρο 17 παράγραφος 5):

- η παραγγελία δεν περιλαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 4 (έντυπο Α)·
- η παραγγελία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (άρθρο 1)·
- η απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας στο κράτος μέλος του. Ο κανονισμός δεν καθορίζει τις εν λόγω αρχές.

54. Η απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων από το αιτούν δικαστήριο μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σε εθελοντική βάση, χωρίς τη λήψη μέτρων καταναγκασμού (άρθρο 17 παράγραφος 2). Συνεπώς, όταν η απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων προϋποθέτει την ακρόαση προσώπου, το αιτούν δικαστήριο ενημερώνει το πρόσωπο αυτό ότι η δικαστική πράξη θα πραγματοποιηθεί σε εθελοντική βάση.

55. Υπό την επιφύλαξη των όρων σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτελέσεως (βλέπε άρθρο 17 παράγραφος 4), το αιτούν δικαστήριο εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του (άρθρο 17 παράγραφος 6). Η διεξαγωγή αποδείξεων πραγματοποιείται από μέλος του δικαστικού προσωπικού

ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, όπως από πραγματογνώμονα, προξενικό ή διπλωματικό υπάλληλο ή επίτροπο, ο οποίος διορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου.

4. Κανόνες σχετικά με την εφαρμογή σύγχρονων τηλεπικοινωνιακών μέσων

56. Τα σύγχρονα τηλεπικοινωνιακά μέσα έχουν μεγάλη σημασία για την ομαλή εφαρμογή του κανονισμού προκειμένου να επιτύχει το στόχο του να εγγυηθεί την ταχεία και αποτελεσματική διεξαγωγή αποδείξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κανονισμός προβλέπει ότι το αιτούν δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο εκτελέσεως να χρησιμοποιήσει τηλεπικοινωνιακές τεχνολογίες κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων, ιδίως βιντεοσυνδιασκέψεις και τηλεσυνδιασκέψεις (άρθρο 10 παράγραφος 4). **Εντούτοις**, εάν το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων, ισχύουν οι κανόνες του άρθρου 17 περί απευθείας διεξαγωγής αποδείξεων και απαιτείται έγκριση από το αιτούν κράτος μέλος. Ο κανονισμός προβλέπει ότι το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή ενθαρρύνει τη χρήση τηλεπικοινωνιακών τεχνολογιών (άρθρο 17 παράγραφος 4).

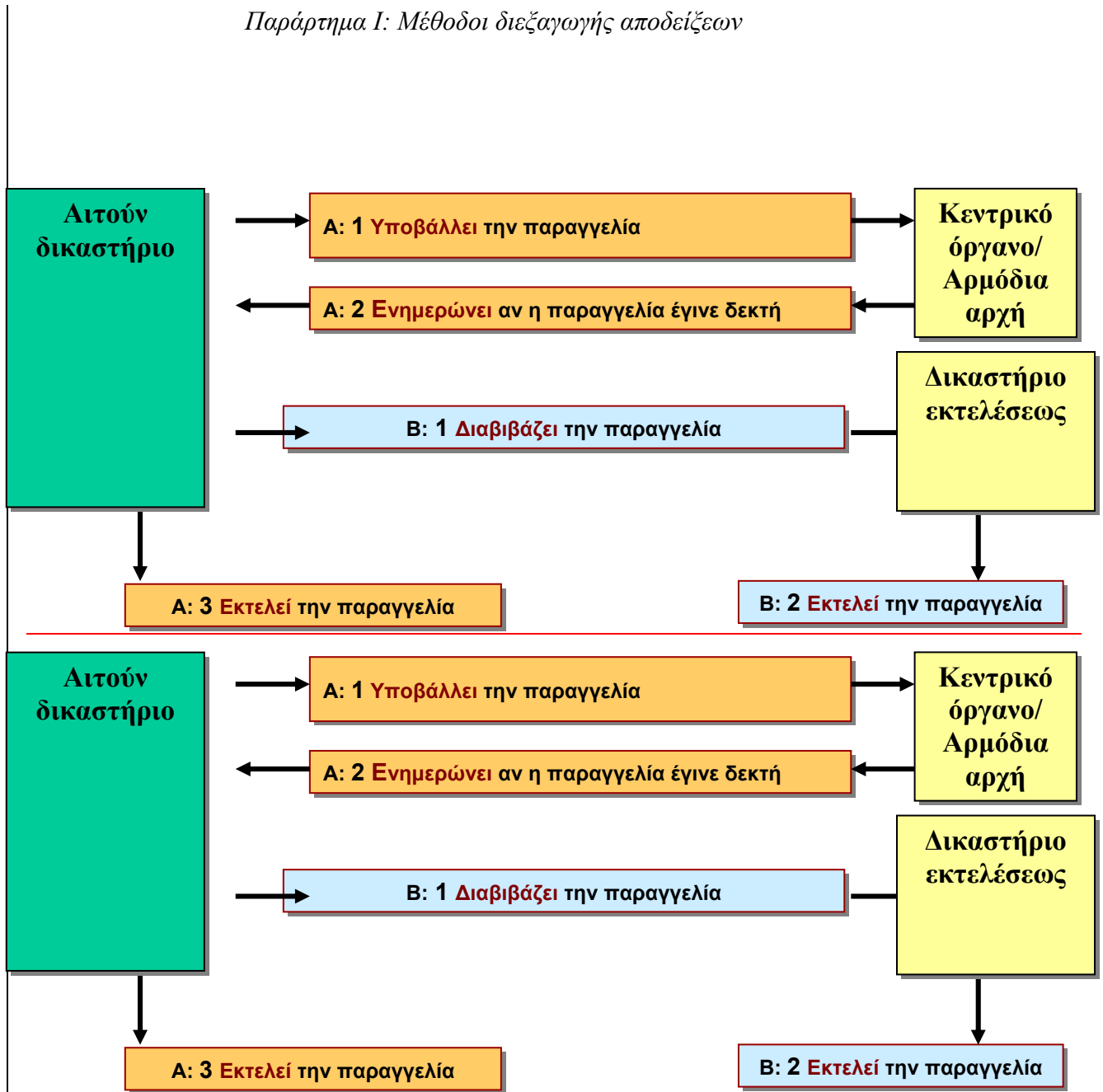
57. Για παράδειγμα, στην περίπτωση κατάθεσης ενός μάρτυρα μπορεί να χρησιμοποιηθεί τηλεπικοινωνιακή τεχνολογία από το δικαστήριο το οποίο έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων (ήτοι από το δικαστήριο εκτελέσεως σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 ή από το αιτούν δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 17). Σ' αυτή την περίπτωση, ένα άλλο δικαστήριο το οποίο δεν έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων (ήτοι το αιτούν δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3 ή το δικαστήριο στο οποίο έχει ανατεθεί από το κεντρικό όργανο ή την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 4 να λάβει μέρος στη διεξαγωγή αποδείξεων μέσω τηλεπικοινωνιακής τεχνολογίας). Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω (παράγραφος 14), αυτό μπορεί επίσης να σημαίνει ότι το δικαστήριο το οποίο δεν έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων εξετάζει τον μάρτυρα εάν το δικαστήριο το οποίο έχει την ευθύνη της διεξαγωγής αποδείξεων συμφωνεί.

58. Τα κράτη μέλη θα παρέχουν, στο μέλλον, πληροφορίες στις οποίες θα μπορούν να

χρησιμοποιούνται βιντεοσυνδιασκέψεις και τηλεσυνδιασκέψεις των δικαστηρίων. Οι πληροφορίες αυτές θα διατίθενται στον άτλαντα.

59. Το δικαστήριο εκτελέσεως οφείλει να συμμορφώνεται προς αίτηση για χρήση τηλεπικοινωνιακής τεχνολογίας εκτός εάν είναι ασύμβατη με τη νομοθεσία του ή λόγω μειζόνων πρακτικών δυσκολιών. Ο δεύτερος λόγος άρνησης είναι στην πράξη ο πλέον βάσιμος, δεδομένου ότι τα περισσότερα δικαστήρια των κρατών μελών δεν έχουν ακόμη στη διάθεσή τους εγκαταστάσεις για τη διεξαγωγή αποδείξεων με σύγχρονα τηλεπικοινωνιακά μέσα, ιδίως με βιντεοσυνδιάσκεψη και τηλεσυνδιάσκεψη. Εντούτοις, ο κανονισμός προβλέπει ότι εάν δεν υπάρχει πρόσβαση στα εν λόγω τεχνικά μέσα στο αιτούν δικαστήριο ή στο δικαστήριο εκτελέσεως, τα μέσα αυτά μπορούν να διατίθενται από τα δικαστήρια με αμοιβαία συμφωνία.

Παράρτημα Ι: Μέθοδοι διεξαγωγής αποδείξεων

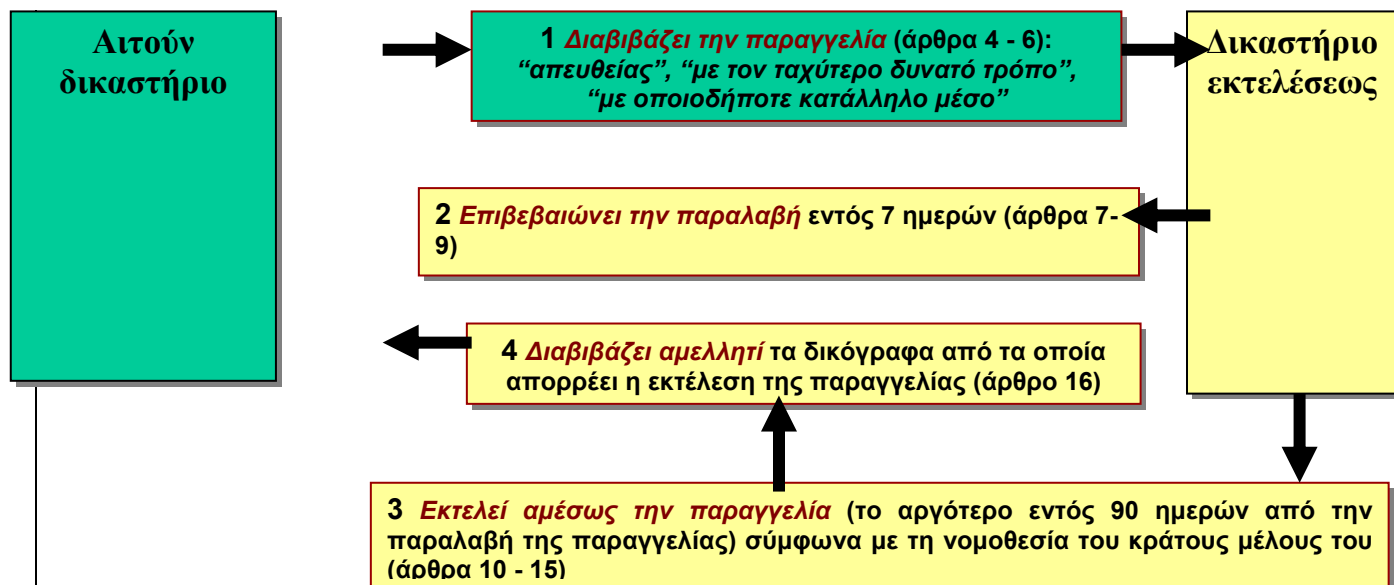

Επεξήγηση:

A: Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων (άρθρο 17)

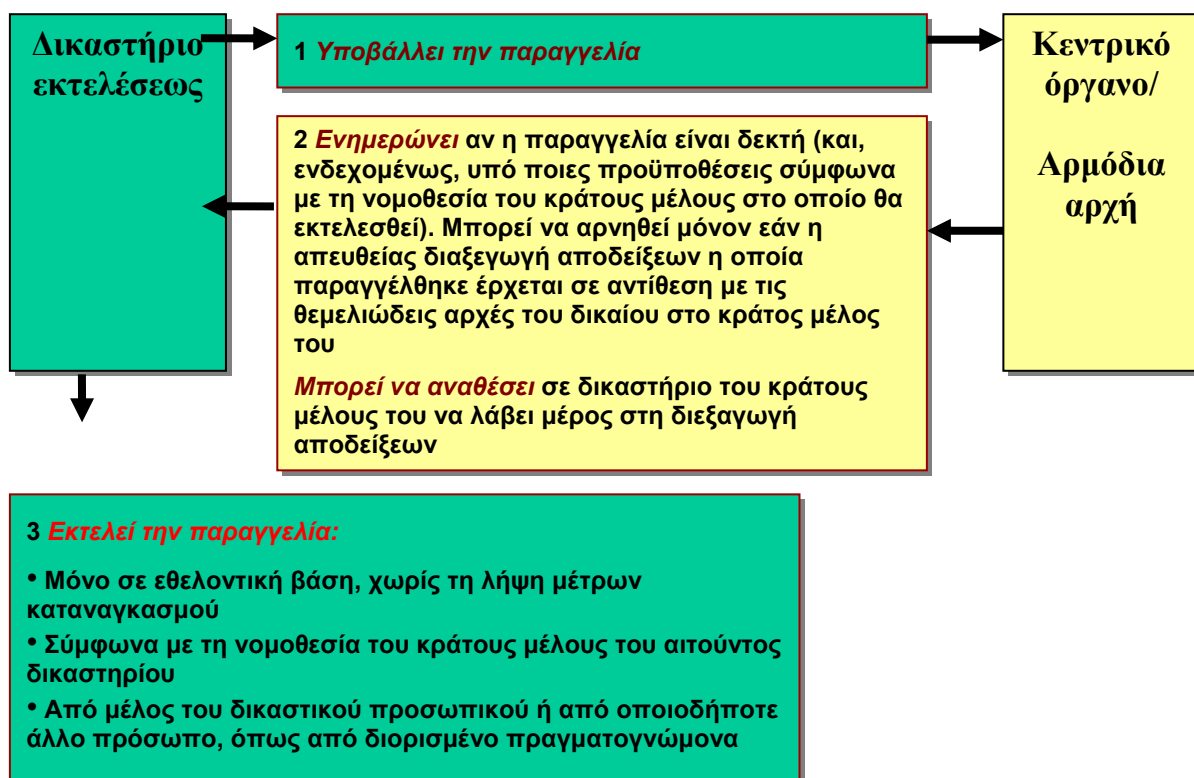
B: Διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο εκτελέσεως (άρθρα 4 – 16)

Παράρτημα II: Παραγγελία στο αρμόδιο δικαστήριο

Παράρτημα III: Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων (άρθρο 17)

Παράρτημα IV: Τυποποιημένα έντυπα (Παράρτημα)

A: Παραγγελία διεξαγωγής αποδείξεων

B: Αποδεικτικό παραλαβής της παραγγελίας

Γ: Αίτηση πρόσθετων πληροφοριών για τη διεξαγωγή αποδείξεων

Δ: Αποδεικτικό παραλαβής της εγγύησης ή της προκαταβολής

Ε: Γνωστοποίηση σχετικά με την αίτηση για ειδικές διαδικασίες ή/και τη χρήση τηλεπικοινωνιακών τεχνολογιών

ΣΤ: Γνωστοποίηση της ημερομηνίας, της ώρας, του τόπου διεξαγωγής αποδείξεων και προϋποθέσεις συμμετοχής

Z: Κοινοποίηση καθυστέρησης

Η: Πληροφορίες σχετικά με το αποτέλεσμα της παραγγελίας

Θ: Παραγγελία για απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων

Ι: Πληροφορίες από το κεντρικό όργανο/αρμόδια αρχή